

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

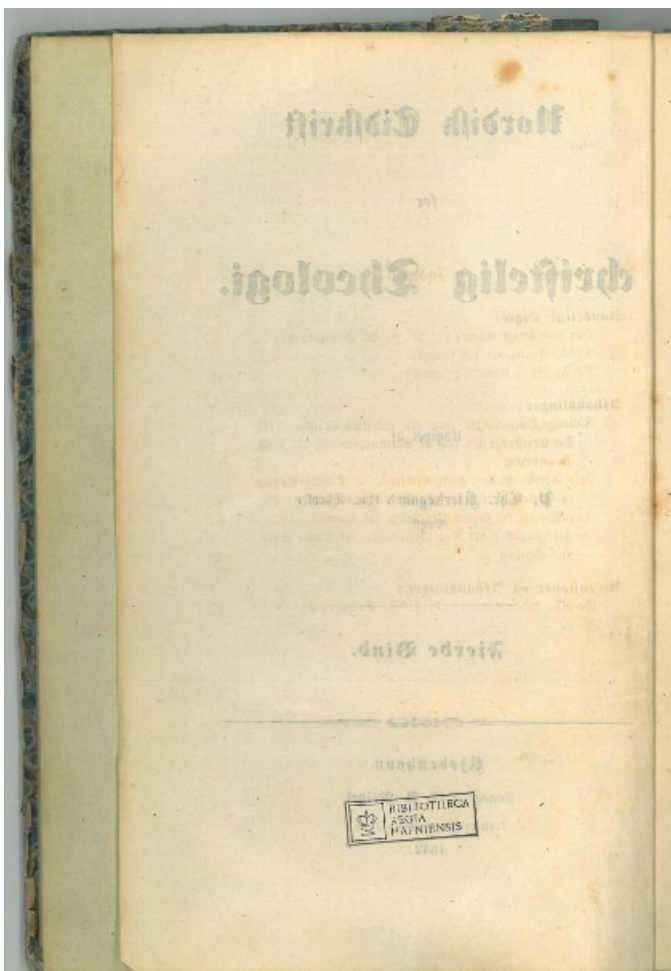
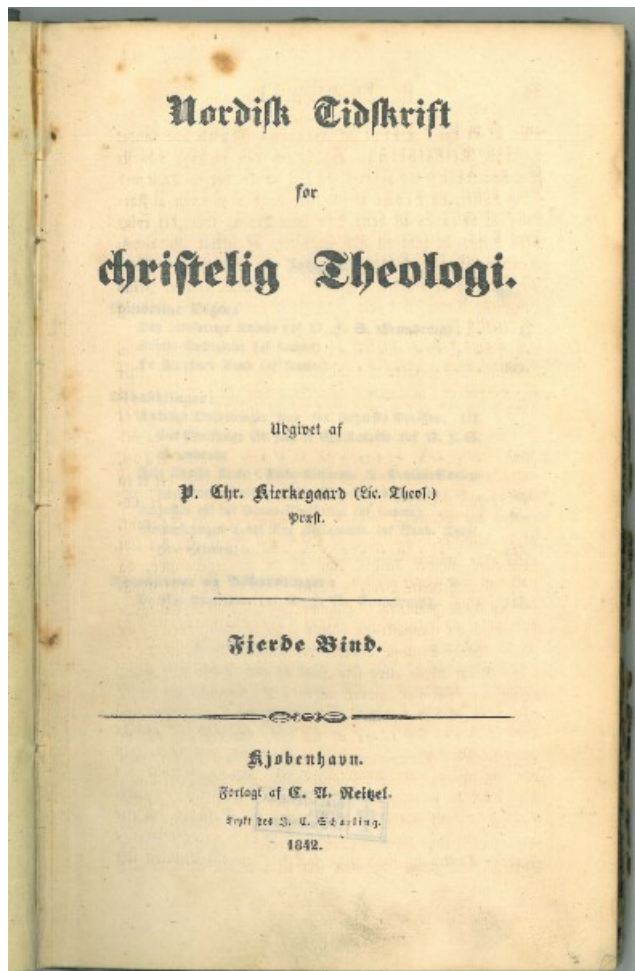
Titel: De Christnes Aand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "De Christnes Aand", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1842_734-txt-shoot-idm98/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Indhold.

	Side.
Kandelige Digte:	
Den blodfulde Kvinde (af N. F. S. Grundtvig)	1.
Kvindes-Evangeliat (af samme)	5.
De Christnes Land (af samme)	149.
Afhandlinge:	
Kirkelige Oplysninger især for lutherske Christne. III.	
Det Christelige Liv som et Christus-Liv (af N. F. S. Grundtvig)	15. X
Jesus Christi Kirke i Folke-Kirken. 2. Davids-Sønnen og Davids-Kirken (af P. Chr. Bierkegaard)	43. X
Augustin om det Grund-Christelige (af samme)	65. X
Publificationen i det Nye Testamente (af Cand. Theol. Fr. Selweg)	157.
Recensioner og Afhandlinge:	
De Nye Testamenter (af N. F. S. Grundtvig)	117.

Kandelige Digte.

De Christnes Land.

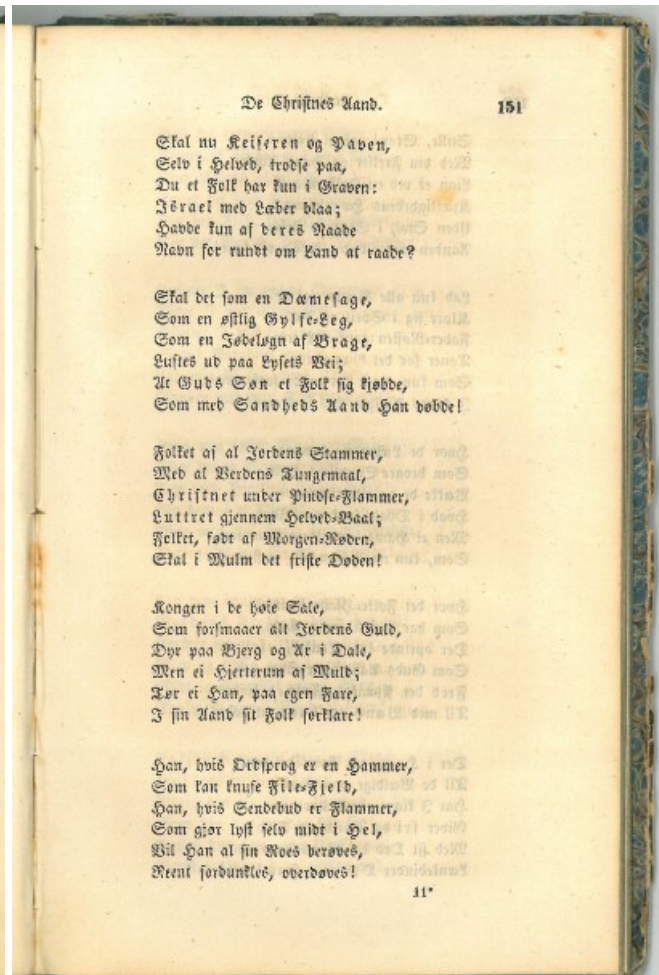
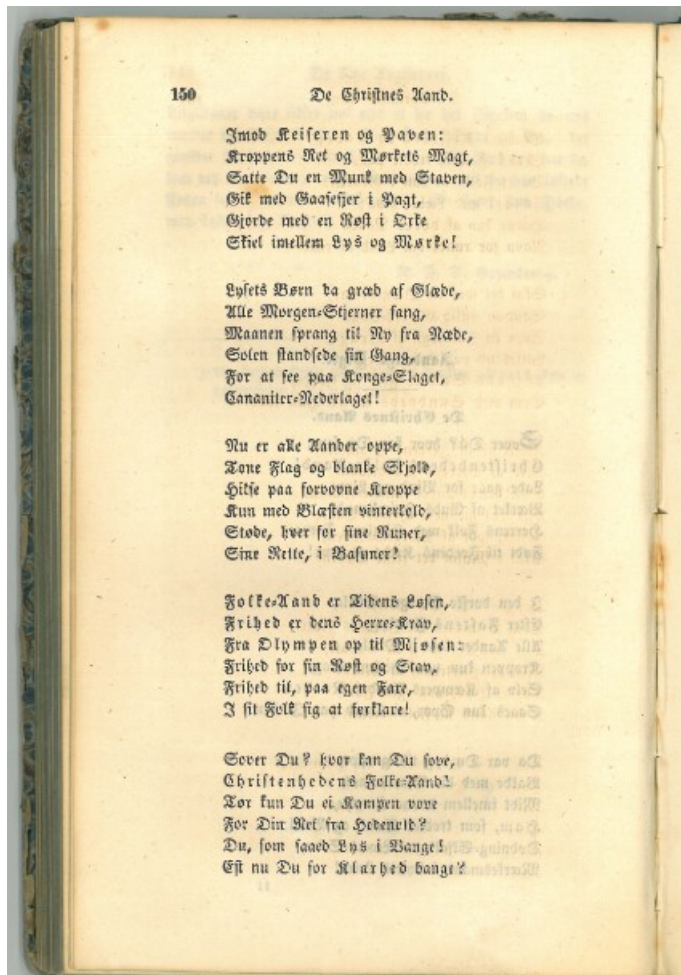
Sover Du? hvor kan Du sove,
 Christenhedens Folke-Land!
 Lade gaae for Wind og Bove
 Været af Guds Hvirvhaand:
 Herrens Folk med Himlens Farve,
 Gødt til Jordens Ards at arve!

I den mørke Morgen-Svale,
 Efter Faste's Freudeg,
 Alle Lander laae i Dvale,
 Kroppen kun var Sjælens Sag,
 Selo af Kampens Land i Norden
 Saaes kun Spor, ei Daad paa Jorden!

Da var Du dog tidlig oppe,
 Bakke med dit Hjartemaal,
 Midt imellem denne Kroppes,
 Ham, som trodsed Band og Baal:
 Dødnings-Stjalp om Livets Seire,
 Mærkesmand i Byens Leire!

11

Stille, Støv! gik ei irette
 Med din Fjelles og Hans Kæb!
 Vign ei ved en Folke-Vætte
 Hærligheds Høirekæb!
 Uden Stoi, i Tilbeds Leire,
 Kæben med Guds Fæd vil fære!

Lad kun alle Vætter larme,
 Klare sig i Speil af Fæ!
 Fæder-Nosten gaader Narme,
 Toner for det Paradis,
 Som kun, naar det mildt forværes,
 I Guds Ansigt Lys forklæres!

Hvor de Kæber sig bræge,
 Som bevare Sandheds Dæ,
 Nælle de og vederbræge
 Hvad i Deale sant paa Fæd,
 Men ei Ham, som aldrig slummer,
 Som, kun naar Han vil, forsummer!

Hvor det Folke-Hjerte bænker,
 Som har Lys til evig Fæd,
 Der oprinde lyse Kænker,
 Som Guds Kæb sig fænder ved,
 Fæd der Hænkels, Fæd hiebes
 Til med Bæd og Kæd at døbes!

Der i Herrens Nævn det toner
 Til de Vældige paa Fæd;
 Har I hære ebers Kæner,
 Giver fri da Kæd og Dæd!
 Med sit Dæd da Hæres-Kæden,
 Kænkebinder Dyrers Hænden!

